

Nr 151.

Av herr **Sundström** i Skövde **m. fl.**, om viss utredning rörande den lägre fiskeriadминистраtionens omorganisation.

Under senare år ha viktiga åtgärder vidtagits för fiskerinäringens förkovran. Därvid ha fiskarnas yrkessammanslutningar varit en mäktig hävstång. Ännu återstår dock mycket att göra, innan man på sötvattensfiskets område uppnår samma resultat som beträffande kust- och havsfisket.

Utän att på något vis vilja förringa de insatser som hushållningssällskapen utfört till sötvattensfiskets förkovran, är det uppenbart, att fisket har sina egna problem att brottas med och för vars lyckliga lösning en starkare ställning inom den lägre fiskeriadміністраtionen för intressesammanslutningarna säkerligen vore ytterst värdefull. En omständighet, som i hög grad försvårar hushållningssällskapens arbete på detta område, är jämväl, att enhetliga regler för administrationen äro svåra att fastställa för hela sjöområdet, då dessa sträcka sig över flera hushållningssällskaps områden. Samarbete kan visserligen etableras sällskapen emellan, men erfarenheten har visat, att detta är tungrott och därför mindre effektivt. Administrativa enheter efter de större sjöområdena Vänern, Vättern, Hjälmarén och Mälaren synas däremot vara en organisatorisk åtgärd, som borde kunna bli av stort värde.

Hushållningssällskapens handhavande av fiskeriärenden skulle då kunna vara av mera förmedlande natur, liksom redan nu är fallet inom vissa län. Göteborgs och Bohus läns hushållningssällskap överlämnar sålunda statsanslag, som tilldelas sällskapet för fiskerinäringens främjande, jämte eget anslag för samma ändamål till länets havsfiskeförening. Till denna förening hänskjutas fiskeriärenden, som inkomma till sällskapet. Så till exempel plägar föreningen av sällskapet få i uppdrag att direkt till Kungl. Lantbruksstyrelsen avgiva förslag till fördelning av bensinskattemedel. Föreningen avlönar fiskeritillsyningsmän och ett par andra tjänstemän samt handhar insamlandet av fiskeristatistik. Föreningen har, dels genom denna verksamhet, dels genom att enligt föreningens stadgar landshövdingen och fiskeriintendenten äro självskrivna ledamöter i styrelsen samt hushållningssällskapet utser en styrelseledamot och en revisor, landstinget en styrelseledamot, fått en halvofficiell ställning. En liknande sammansättning — med undantag för att landstinget ej utser någon styrelseledamot — har Malmöhus läns havsfiskeförening. Till densamma överlämnar länets hushållningssällskap viss del av anslagen till fiskets främjande. Föreningen plägar uppgöra förslag till fördelning av bensinskattemedel och handhar prisreglering. På liknande sätt skulle andra hushållningssällskap kunna överlämna anslag eller ärenden

till fiskeriföreningar, i vilkas styrelse fiskeriintendenten är ledamot. En utväg vore måhända att sammansättningen av hushållningssällskapens fiskerinämnader reglerades så, att yrkesfisket bleve mera representerat i dem. I övervägande borde även tagas om ej fiskerinämnaderna borde tillerkännas större självständighet i handläggningen av fiskeriärenden men inom ramen av de anslag som anvisats.

Frågan är dock om ej hushållningssällskapen kunde befrias från handhavandet av fiskeriärendena. Skall en dylik reform genomföras, varför bärande skäl torde kunna anföras, bör den emellertid ovillkorligen avse alla sötvattensfiskeområden. Det synes då vara lämpligt att för varje naturligt fiskeriområde tillsattes en fiskerinämnad med vederbörande fiskeriintendent som ordförande. I dessa nämnder skulle först och främst yrkesfisket vara representerat, men då det gäller fiskerinäringen i sin helhet även andra grenar av densamma, såsom fiskhandel och fiskindustri. Dessa nämnder skulle erhålla de för deras områden avsedda statsanslag till fiskerinäringens främjande som nu gå till hushållningssällskapen för deras allmänna verksamhet.

Problemet innesluter givetvis en rad detaljer, som endast genom en allsidig utredning kunna helt klarläggas. Dit höra främst fiskeritjänstemännens ställning, de olika intresseorganisationernas inflytande i fiskerinämnaderna o. s. v. En annan viktig fråga är bensinskattemedlens fördelning. Visserligen är denna sak ej aktuell för närvarande, men så snart normala tider inträda står saken på nytt på dagordningen.

Då det här är fråga om en mycket betydelsefull näringsgren, vilken redan är föremål för statens omvårdnad, synes det angeläget, att sådana organisatoriska åtgärder genom statens medverkan genomföras, att det största möjliga utbyte kan utvinnas av statens uppoffringar.

På grund av vad sålunda blivit anfört få vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning rörande den lägre fiskeriadминистраtionens organisation i vad det rör områden för sötvattensfisket, varvid särskilt må beaktas, att fiskerinäringens egna organisationer beredas möjlighet att öva avgörande inflytande på de frågor, som den ovannämnda myndigheten har att handlägga, samt att för riksdagen framlägga de förslag vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 22 januari 1941.

Walter Sundström,
Skövde.

J. A. Persson,
Tidaholm.

Hans Levin.